

ת"פ 43538/11/14 - מדינת ישראל נגד גורג ראעי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 43538-11-14 מדינת ישראל נ' ראעי(עציר)

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

הנאשם
נגד
גורג ראעי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, חבלה במזיד ברכב בניגוד לסעיף 413 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גניבת רכב בניגוד לסעיף 413 בחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) בפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 בחוק.

2. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, שבר מתנע של קטנוע שחנה בסמוך לרחוב אהרונסון 8 בפתח תקווה, גנב את הקטנוע והחל בנסיעה עימו ברחוב, ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. שוטרים שהגיעו למקום בעקבות דיווח של אחד השכנים הבחינו בנאשם נוהג בקטנוע. כאשר שוטרת שאלה את הנאשם מהיכן הוא, זרק הנאשם את הקטנוע וברח. מתנדב שדלק אחריו איתר אותו מתחבא במקלט סמוך. אז המשיך הנאשם בבריחתו, ונתפס על ידי שוטר נוסף.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טען כי הנאשם פגע בערכים החברתיים של שלום הציבור, רכושו, סיכון המשתמשים בדרך, שמירה על שלטון החוק וכן פגיעה בריבונות המדינה בעצם הכניסה לשטחי ישראל לשם ביצוע עבירות. נטען כי מדובר בעבירות שהן קלות לביצוע וקשות לאכיפה, וכי מדינת ישראל, משטרת ישראל וחברות הביטוח משקיעות מאמצים רבים על מנת למגר את תופעת גניבת הרכבים. על כן נטען כי יש להחמיר בענישה.

נטען כי הנאשם נכנס לישראל שלא כדין מבלי לעבור מסגרת ביטחונית, הגיע בשעת לילה, שבר את המתנע, גנב את הקטנוע וניסה לברוח מהשוטרים. המעשים מלמדים על מסוכנות כללית מצד הנאשם, תעוזה וחוסר מורא מאנשי החוק. עוד נטען, כי הנאשם פעל במודעות מלאה, ושלט על התנהגותו העבריינית תוך שהייתה לו אפשרות להימנע מביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעבירה של גניבת רכב הינו 15-30 חודשי מאסר וכי אין להבחין במתחם העונש בין רכב לאופנוע שכן עסקינן באותה עבירה על החוק. לעניין מתחם העונש בעבירת השב"ח המבוצעת עם עבירות נלוות טען כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל- 6 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע עבירה נטען כי מעבר לעובדה כי הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי, לא קיימות נסיבות מיוחדות להקל עימו. לעניין שיקול השיקום נטען כי יש להבחין בין נאשם שהוא תושב מדינת ישראל ויש אינטרס לשקם אותו ולשלבו בחברה לבין נאשם הנכנס לישראל ועובר בה על החוק.

בסופו של יום עתר ב"כ המאשימה לעונש בתוך מתחם בן 15-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, קנס ופיצוי למתלונן.

4. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר לראשונה עומד לדין, ביצע את העבירות בספונטניות ללא תכנון שקדם לביצוע העבירות. נטען כי לא מדובר בנאשם שהוא חלק מכנופיה וכי הוא לא ביצע את הגניבה כחלק מעיסוק קבוע. עוד נטען, כי קיים הבדל בין גניבת קטנוע לבין גניבת רכב, אף אם לא הבדל רב. ב"כ הנאשם טען לעניין רכיב הנזק כי הקטנוע הוחזר לבעליו ומכאן שהנזק מסתכם בשבירת המתנע.

באשר לנסיבות האישיות נטען כי הנאשם צעיר בן 21, בן בכור במשפחה ולו 6 אחים נוספים, המשמש כמפרנס היחיד במשפחה, מאחר שאמו עקרת בית ואביו נכה אשר אינו עובד.

נטען כי מאחר והעבירות נעשו ברצף יש להתייחס לכל העבירות כמקשה אחת, ולקבוע מתחם עונש אחד לכולן, שהינו 7-14 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירת השב"ח נטען כי בהתבסס על הלכת אל הרוש, העונש בגינה הינו חמישה חודשי מאסר, הכוללים את רכיב המאסר המותנה.

ב"כ הנאשם עתר שלא ליתן משקל לכך שהנאשם כפר במיוחס לו וניהל הוכחות, והוסיף כי אלמלא היה מדובר בנאשם תושב השטחים, הרי שהוא לא היה נעצר.

בסופו של יום עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם ומאסר על תנאי משמעותי, או אף לסטות לקולא מהרף התחתון של המתחם. לאור המצב הכלכלי של הנאשם והנזק המזערי שנגרם לאופנוע התבקש שלא להשית על הנאשם רכיב של פיצוי וקנס, ולכל היותר להטיל קנס מזערי.

5. **הנאשם**, בדברו לעונש, הביע צער על מעשיו והדגיש את המצב המשפחתי הכלכלי הקשה, ואת היותו מפרנס יחיד להוריו.

דין וגזירת הדין

6. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העקרון המנחה בגזירת הדין הוא עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

7. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הינם הגנה על הסדר הציבורי, זכותו של אדם להגנה על רכושו ולתחושת ביטחון, והגנה על ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה.

גניבת הרכבים הוכרה זה מכבר כמכת מדינה הגורמת לפגיעה כלכלית קשה, הן לנפגע העבירה הספציפי והן לציבור ולמשק המדינה ע"י הגדלת פרמיות הביטוח ושדרוג אמצעי המיגון. כן גורמות עבירות אלו למפח נפש ניכר לבעלי הרכוש שנגנב. לא בכדי נחקקו בפרק עבירות הרכוש בחוק, עבירות ספציפיות הקשורות ברכב, בצדן נקבעו עונשי מאסר ממושכים.

בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון התייחס לעבירת גניבת הרכבים באומרו כי-

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

8. יוזכר כי הנאשם במעשיו אף סיכן את המשתמשים בדרך, ברוכבו על הקטנוע ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, וכי בהתאם להלכה הפסוקה יש להתייחס בחומרה ניכרת יותר לאלו הנכנסים לישראל במטרה לבצע עבירות ולשלוח יד ברכוש הזולת, להבדיל מהיחס אל אלו אשר נכנסים לתחומי המדינה כדי לשבור שבר.

9. **בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בהתאם לסעיף 40ג בנסיבות ביצוע העבירה.** הנאשם נכנס לישראל כאשר מטרת כניסתו הינה ביצוע עבירה של גניבת כלי רכב, כפי שעולה מהראיות לגבי שיטוטו בחניון הרכבים זמן ממושך והפעלת אזעקות בכלי רכב שונים, עד שצלח במשימתו. לא זאת בלבד שבחסות החשיכה שבר את מתנע הקטנוע והחל בנסיעה עליו ללא רישיון וללא ביטוח, הרי שמשנתקל בשוטרים שפנו אליו ברח, והתנהל בעקבותיו מרדף רגלי. גם לאחר שנתפס נמלט שוב, עד שנאלצו השוטרים להפעיל כוח כדי לרתקו. מעשים אלו מלמדים על העדר מורא מאנשי החוק.

10. בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות משמעותיות:

א. ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הורשע בעבירות של ניסיון גניבת רכב ופריצה לרכב בצוותא, החזקת כלי פריצה בצוותא, הפרעה לשוטר וכניסה לישראל, ונידון ל-30 חודשי מאסר בפועל. הופעלו במצטבר ובחופף זה לזה, 2 מאסרים

מותנים, כך שסך הכול הוטלו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4836/11 **מוראד חמאד נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבת רכב, מעשה פזיזות ורשלנות, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטט במיליו תפקידו, ונידון ל- 14 חודשי מאסר.

ג. בע"פ (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **מואמן דעמה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בגניבת רכב, נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטט ושהייה בישראל שלא כדין, ונידון ל-15 חודשי מאסר.

ד. בע"פ (מחוזי ים) 4783/09 **מוחמד עבדו נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע בגניבת רכב ובהפרעה לעובד ציבור, נידון במסגרת הערעור ל-18 חודשי מאסר ולהפעלת מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכול נידון ל- 28 חודשי מאסר, ופיצוי למתלונן בסך 7000 ₪.

ה. בת"פ (שלום ת"א) 31456-06-13 **מדינת ישראל נ' עבדאללה חמאד**, הורשע לאחר שמיעת ראיות, נאשם בעל עבר פלילי, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, החזקת כלי פריצה לרכב. בית המשפט קבע מתחם כולל בן 8-20 חודשי מאסר, וגזר את דינו של הנאשם ל-14 חודשי מאסר. כן הפעיל מאסר מותנה במצטבר כך שסך הכל נידון הנאשם ל- 18 חודשי מאסר בפועל ולקנס בסך 1000 ₪.

ו. בת"פ (שלום רמלה) 13591-01-12 **מדינת ישראל נ' וואפי אל טורי**, הורשע נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, במסגרת הסדר טיעון בעבירות של גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, והפרעה לשוטט במיליו תפקידו. בית המשפט קבע כי המתחם לעבירות הינו 12-18 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם, חרף המלצת שירות המבחן להטלת מבחן ללא הרשעה, 12 חודשי מאסר וקנס בגובה 1500 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ז. בת"פ (שלום כפר סבא) 4963-12-11 **מדינת ישראל נ' זעיד**, הורשע נאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, על פי הודאתו בשהייה שלא כדין, גניבת רכב בצוותא וגניבה בצוותא ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (שלום כפר סבא) 23062-03-11 **מדינת ישראל נ' חסאן סלימאן**, הורשע נאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, על פי הודאתו בשתי עבירות של שהייה בלתי חוקית, פריצה לרכב, חבלה במזיד וגניבת רכב ונידון ל-11 חודשי מאסר, ולקנס בגובה 2000 ₪.

11. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהתאם לסעיף 40ג (א) לחוק לפיו כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יש לקבוע מתחם עונש אחד הכולל בתוכו את כל העבירות בגין אותו אירוע, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו 8-20 חודשי מאסר.

12. **בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.** לקולא שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, את עברו הנקי, ואת קשייו המשפחתיים-כלכליים. מנגד, הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע המעשים, ולפיכך אינו זכאי להקלה בעונש לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות על

מעשיו. באשר למצבו הכלכלי, הרי שאתחשב בקשייו אלו בהטלת הענישה הכלכלית, וכך גם בעובדה כי בסופו של יום האופנוע הוחזר לבעליו, והנזק שנגרם הינו בשבירת המתנע. עם זאת, בהיות העבירות שביצע מכוונות רווח כספי, לא אמנע מענישה בעלת פן כספי. עוד יובהר המובן מאליו, לפיו מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, אינו מהווה הצדקה לכניסה לישראל שלא כדין במטרה לגנוב את רכוש הזולת, אשר עמל רבות עבור רכוש זה.

כמפורט לעיל, עסקינן ברצף של עבירות אשר בוצעו באישון לילה, עבירות שיש בהן כדי לערער את ביטחון הפרט. עבירות הרכוש קלות לביצוע וקשות לאכיפה, ועל בית המשפט להרים תרומתו לביעור מכת מדינה זו. לפיכך, אני מוצאת כי יש להטיל על הנאשם ענישה משמעותית ומרתיעה אשר תהלום את חומרת המעשים.

13. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 17.11.14.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, וכן עבירה שיש בה יסוד של הפרעה לשוטר או התנגדות למעצר.
- ד. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל ב-1.9.15, ובאחד לכל חודש שאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד התשלום כולו לפירעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 1500 ₪ למתלונן, ע"ת מס' 2. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מ-1.6.15, ובאחד לכל חודש שאחריו.
לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד התשלום כולו לפירעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, במעמד הצדדים.